

Tove Kurtzweil: 'Barcelona' (1985).
Foto: Gl. Holtegaard

Fotografier fra de inderste landskaber

Tove Kurtzweil fylder 80 år og fejres på Gl. Holtegaard med en udstilling, der præcist og overbevisende pejer værkets essens af poetisk visualitet

Af Rune Gade

Det første billede, der møder én på den store præsentation af fotografen Tove Kurtzweil (f. 1938) på Gl. Holtegaard, er et sort-hvidt selvportræt, taget i New York i 1989. Det ene øje i fotografens ansigt kigger årvågent ud på os, det andet er dækket af et spejlreflekskamera, som hun støtter med begge sine hænders lange, slanke fingre. Billedet er uden tvivl optaget i et spejl. Et spejl, som spejlvender hendes krop og ansigt. Ligesom det gammeldags, analoge kamera, der også foretog en række omvendinger af motivet, inden det blev til det færdige fotografi. Fra spejlvendt til retvendt, fra negativ til positiv. Fremkaldelser fra et andet rum.

Selvportrættet af Tove Kurtzweil viser os denne elementære magi ved det fotografiske medie. Ved siden af det positive portræt er den negative version nemlig indklæbet. I den negative kopi er hendes mørke hår helt lyst og

hendes øjenhuler kridhvide – ligesom kameraets pupil, linsens glasflade, der lyser hvidt mod én. Det er som at styrte ned i kaninhullet og pludselig stå over for en verden, hvor alting nok er genkendeligt, men samtidig komplet forvandlet, helt anderledes. En spejlverden af flimrende sølvkorn, der leder én lukt ind i de inderste landskaber.

Selvportrættet er udstillingens eneste af sin slags. Men resten af udstillingens billeder er mindst lige så utvetydigt mærkede af deres ophavskvinde som selvportrættet. En særlig sensibilitet stråler ud af Tove Kurtzweils fotografier, melankolske og sansemættede er de, men allermest ubestemte som flygtige drømmebilleder, der umotiveret dukker op i éns indre. Og de er mærkede af den analoge æra, som billederne er rundet af og som pludselig virker så mærkeligt fjern nu. Dengang, man fotograferede på film, fremkaldte og forstørrede billederne i mørkekammer. Man ser det i sølvkornenes grovhed, den bløde uskarphed i tegningen, papirets matte stoflighed, gråto-

neskalaens uendelige nuancer fra det dybeste sorte til det kridhvide.

At se følede

Hun kan fotografere en kaktus, der står majestætisk sort mod en gråhvid baggrund, let uskarp i sin piggede kant, basalt magisk. Hun kan fotografere rosernes tætfoldede kronblade, gnubbende erotisk. Hun kan fotografere en tynd metalbøjle, der hænger på en knage på en nøgen væg, et ensomt råb af længsel. Hun kan fotografere en hvid tallerken med røde kirsebær, sommerens saftsprængte sødme. Hun kan fotografere agavens støvede blade, der kryber hen over Kretas soltørrede jord, en ydmyg anrøbelse af Gud.

Den udsøgte selektion af billeder – mere end 100 – som udstillingen viser, besidder næsten alle den særlige og inciterende ubestemthed, som sikrer at de fastholder éns interesse, at man kigger dybt, kigger eftertænksomt. Ser følede. Uden at den fotograferede genstand egentlig er interessant, for det er måden, hvor-

på fotografierne virker, der er interessant. Det er fotografier, der inviterer én til at lege med, mærke med blikket, hvad billederne er gjort af og hvad billederne gør. Inviterer én til at se, at bruge øjnene til at bevæge sig ind i den dans af sølvkorn, som ofte lader figur og grund glide umærkeligt sammen i et anelsesfuldt favntag, billedets elskov.

Udstillingen er smukt og varieret ophængt i tematiske blokke, der ser stort på kronologi. Vi behøver ikke noget andet tal end de 80 år, som betegner kunstnerens snarlige alder og som er anledningen til udstillingen. Billederne lever uden alder, som motiver der dukker op fra hvorsomhelst og intetsteds, men er til stede med ubetinget nærvær og fylde, en overvældende, kondenseret bevisbyrde om forgangen tid. Som drømmenes gådefulde tegn besidder Tove Kurtzweils fotografier indsigtens momentane klarhed svøbt i gedulgt glemsel. Det er endnu en perle af en udstilling på Gl. Holtegaard, der i årevis har lagt vægge til yderst seværdige fotografiudstillinger.

kultur@information.dk

Tove Kurtzweil. 'Hvorsomhelst og intetsteds'. Gl. Holtegaard. Attemosevej 170. Holte. Indtil den 2. april